

Fastelavnsskikke. Fastelavn er oprindelig en nedertysk Benævnelse for Aftenen før Fastens normale første dag (paa dansk: Fasteaften, sml. Juleaften) »Aske-Onsdag«, hvor de bodfærdige efter katolsk Kirkeskik mødte i Kirken i Bodsdragt og med Aske paa Hovedet (»i Sæk og Aske«). Dagen før, »Hvide-Tirsdag«, spiste man Hvidmad (Fastelavnsbrød, Boller og Strutter i kogt Mælk). I ældre dansk, ligesom Nutidssvensk hed Dagen »Fede-Tirsdag«, fordi man den Dag maatte tage afsked med Kød og Flæsk før Fasten. De foregaaende Dage hed endnu Aar 1700 ogsaa i det officielle Sprog Flæskelørdag, Flæskesøndag og Flæskemandag, fordi man med flæskespiser, ofte Svinehoved kogt med Ærter, belavede sig til den kommende Fastetid. De mest iøjnefaldende Fastelavnsskikke er sikkert af tysk Oprindelse og har næppe i nordisk hedensk tid været kendt i Danmark, som tilfældet er med Julens, Majdagens, Midsommerens og Høstens Skikke. Det gælder baade Børnenes Udklædning til Masketog for Indsamling af Penge til deres Sparebøsser, Fastelavnsrisningen og en for den nuværende danske Folkeoverlevering saa typisk Skik som at slaa Katten af Tønden. Skikkene viser deres Uoprindelighed paa dansk Jordbund ved, at de har tabt Meningen undervejs, Børnene riser saaledes deres Forældre op Fastelavnsmandag, men ved ikke, at det, efter den nordtyske Overlevering, foretages, for at fylde dem med ny Livskraft efter den overstandne Vinter ved at rise dem med kunstigt i en varm Stue fremdrevne, grønne Grene. Af en mere hjemlig Oprindelse synes kaaringen af en Fastelavnskonge, hvortil vælges den Ungersvend, der viser sig som den ypperste i Fastelavnsdagens Idræt. Han bliver »Kattekongen«, fordi han sætter katten, der er indespærret i Tønden, i Frihed, eller »Ringriderkongen«, fordi han tager de fleste ringe paa sin Lanse i Ringridning o.s.v. Fastelavnskongen har ret til at lade sig udsmykke som Konge af sin Pige, som takket være ham bliver Fastelavnsdronning ved Aftenens Dans. Udpyntet som konge, ledsaget af sit Følge af Fastelavnsryttere, hvoriblandt ofte en Kronprins og en Nar, der samler Penge og Madvarer til Aftenens Fest, besøger han nu Gaard efter Gaard i Landsbyen og bliver modtaget med en Hæder og Ære, der vilde være Rigets Drot værdig.